

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἐξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἐξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΙ 106

Οἱ ἑκατονέξῃ ! Εἶναι τὸ ποσὸν τῶν βουλευτῶν, οἵτινες συνδυάσαντες τὰ ἐπαρχιακὰ των συμφέροντα, μερικοὶ δὲ ἴσως καὶ τὰ ἀτομικὰ των, μὲ τὸ πλουσιοπάροχον ὑπουργεῖον τοῦ κυρίου Τρικούπη, κατεφύησαν προχθὲς τῆς ἐναντίον τοῦ προϋπολογισμοῦ προτάσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Οἱ ἑκατονέξῃ ! ἀνώνυμοι, δυσώνυμοι καὶ πολυώνυμοι κύριοι, μικροδικηγόροι, μικροκτηματῖαι, μικροηλίθιοι, μικροῖατροι, πρῶν λοχῖαι, μεγαλοτραπεζίται, πρικοῦπλουτοι, δασκάλιοι, γιδοβοσκοὶ, ἀμαξάδες, γαιοκατακτητοὶ, ἐμποροῦπάλληλοι, χθεσινὸι μάγκαι, χαρτοπαίκται, μεσίται καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, εἶναι οἱ παραδεξάμενοι προχθὲς κατ' ἀρχὴν τὸν προϋπολογισμὸν, ὅστις περίπου διπλασιάζει τὰ βάρη τῶν φορολογουμένων.

Οἱ ἑκατονέξῃ ! εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες μετὰ κούφης καρδίας καὶ πονηροῦ ἢ βλακώδους πνεύματος εἶπον τὸ βρωμερὸν των **ναὶ !** εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς ἀπελπισίας τοῦ ἐργάτου καὶ τῆς κακοδαιμονίας τοῦ γεωργοῦ, εἰς τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ οἰκογενειάρχου καὶ τὴν παραφρόνησιν τοῦ ἐμπόρου, εἰς τὸ λαθρεμπόριον καὶ εἰς τὴν νοθεῖαν, εἰς τὰ νόθα καὶ τὰς ἐταίρας, εἰς τὴν ἐξαγρίωσιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὰ ὄργια τῶν ἀποσπασμάτων, εἰς τὴν ἐξάπλωσιν ἀστυνομικῶν δικτύων περὶ τὴν οἶνοπαραγωγὴν, οἶνοκατανάλωσιν, καπνοπαραγωγὴν, εἰς τὰς αὐτοκτονίας, τὴν μετανάστευσιν, τὴν ἀναιμίαν καὶ τὴν κατὰπτωσιν τῆς φυλῆς μας.

Καὶ δὲν εἶναι αὐτὰ λέξεις, κύριοι ἑκατονέξῃ ! Δὲν δύναμεθα νὰ κατηγορηθῶμεν ἐπὶ κενῇ φρασεολογίᾳ· δὲν δύνασθε νὰ μᾶς ἐξελεγέητε ὡς δημοκόπους· δὲν δύνασθε νὰ ἀνεύρητε ἐν ἡμῖν συμφέρον δημοκοπίας. Συνηγωνίσθημεν καὶ ἡμεῖς μεθ' ὑμῶν νὰ σᾶς φέρωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, προσδοκῶντες μεταρρυθμίσεις καὶ ἀναμένοντες βελτιώσεις· οὐδὲ νομίζομεν τοὺς ἄλλους κομματάρχας καλλιτέρους ἐξ ὑμῶν. Μὲ τὰς οἰκονομίας τῶν ἐπτὰ ἑκατομμυρίων τοῦ ὁ κ. Δεληγιάννης δὲν μᾶς κάμνει μεγάλην ἐντύπωσιν, διὰ νὰ ἀφιερῶμεν τυφλοὶ εἰς αὐτόν· ἔσυνειθίσσαμεν εἰς τὰ προσωπεῖα· καὶ δὲν ἐξαπατῶμεθα πλέον. Βροντωδέστεραι ἦσαν καὶ ὡς

ἀντιπολιτευομένου καὶ ὡς πρωθυπουργοῦ πρὸ τριετίας αἱ οἰκονομίαι τοῦ κυρίου Τρικούπη. Καὶ ὅμως δὲν ἐγνώρισεν ἡ Ἑλλὰς ἀσιανώτερον πολιτικὸν ἀπ' αὐτόν. Ἄν ἀνίσταντο μίαν στιγμὴν ὁ Δεληγεώργης καὶ ὁ Ζαῖμης, δὲν θὰ ἐπίστευον εἰς ἑαυτοὺς, δὲν θὰ ἐπίστευον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡμεῖς λοιπὸν ποιοῦμεν διάγνωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου· δὲν ἔχομεν, κύριοι ὑπουργοί, τὰ ἑκατομμύριά σας, οὐδὲ κλειόμεθα εἰς τὸ σπουδαστήριον ἢ τὸ ἐστιατόριον, εἰς τὸν κοιτῶνα ἢ τὴν αἶθουσαν, ἀποκλειόμενοι τοῦ κόσμου καὶ τοῦ λαοῦ. Αἱ Ἀθῆναι κεῖνται πρὸ ἡμῶν, πόλις ὑφαίνουσα τὴν δυστυχίαν καὶ τὰ ράκη τῆς πτωχολογίας. Περιήλθομεν τὰς ἐπαρχίας καὶ εἶδομεν πληθυσμούς μὴ βλέποντας οὐδὲ κχτ' ὄναρ κρέας· περιήλθομεν σχολεῖα τῶν νήσων καὶ εἶδομεν νεκράς ὑπάρξεις ἐπὶ τῶν θρανίων. Περιήλθομεν τὰ σχολεῖα τῆς πρωτεύουσας καὶ εἶδομεν φαντάσματα ἀποστηθίζοντα τὴν θυσίαν τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τὴν κλίμακα τοῦ Ἰακώβ. Εἶδομεν τοὺς ἐκδοθέντας χάρτας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας καὶ ἐφρίξαμεν πρὸ τοῦ πελάγους τῆς ἀγραμματοσύνης, ἐφ' οὗ πλέει ἡ Ἑλλὰς, καὶ ὅπερ εἶναι ἐπίσης πέλαγος πτωχείας. Τί ἔχομεν πλὴν τῆς σταφίδος μας; Ἀλλὰ δύναται νὰ τραφῇ εἰς λαὸς ὑπὸ μόνης τῆς σταφίδος; Τί ἄλλο παράγομεν; Δὲν εἴμεθα οἱ φορολογούμενοι τῆς ξένης βιομηχανίας; Ὁλον τὸ χρῆμά μας, ἀφοῦ τὸ ἀνταλλάξωμεν μὲ χρυσὸν, χάνοντες 30 τοὶς ἑκατὸν, δὲν τὸ στέλλομεν εἰς τὴν ξένην παραγωγὴν; Καὶ ἂν ἐφορολογούμεθα μόνον ὑπ' αὐτῆς! Ἡ τιμὴ τῶν ξένων πραγμάτων δὲν διπλασιάζεται διὰ τῶν τελωνειακῶν καὶ τῶν δημοτικῶν φόρων;

Καὶ δὲν ἔρκει ἡ κατάστασις αὕτη, κύριοι ἑκατονέξῃ. Ἐπρεπε νὰ μᾶς προσθέσετε καὶ 33 τοὶς ἑκατὸν νέα βάρη. Πωλήσατέ μας λοιπὸν, ἑκατονέξῃ βασιλεῖς μας, διὰ νὰ ἀναλάβωσιν ἄλλοι τὴν διατροφὴν ἡμῶν, διότι ἡμεῖς ἐν τὸς ὀλίγου καταντῶμεν ἀνίκανοι νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν ζῶδην αὐτὴν ἀποστολήν.

*
*

Δυνάμεθα τοῦλάχιστον νὰ σᾶς ἐρωτήσωμεν τίνες εἴσθε, κύριοι ἑκατονέξῃ; Ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, θὰ εἴπτε ὅλοι μιᾷ φωνῇ. Δύνασθε νὰ διῃσχυρισθῇτε τοῦτο; Δύνασθε σπουδάζοντες; νὰ εἴπητε ὅτι τὸ ἔθνος ἐπιδοκιμάζει τὴν πολιτικὴν σας τῶν φόρων καὶ τῆς σπατάλης; Δύνασθε νὰ φαντασθῇτε ὅτι ἐὰν διαλυομένης τῶρα τῆς Βουλῆς θέσητε εἰς τοὺς ἐκλογεῖς σας ρητῶς τὸ ζήτημα : ὅστις θέλει νέους φόρους 16 ἑκατομμυρίων, ἅς ἐκλέξῃ ἡμᾶς· ὅστις

δὲν θέλει, ἅς ἐκλέξη τοὺς ἀντιπάλους μας ! ὅτι εἰνέ ποτε δυνατόν νὰ ἐκλεχθῇ ἓνας ἐξ ὑμῶν, ἀκόμη καὶ ὁ ἓνας αὐτὸς ἂν ὀνομάζεται Χαρίλαος Τρικούπης ;

Ἄν ἐλέγετε ὅτι εἰσθε ἀπατεῶνες τοῦ ἔθνους, κύριοι **ἐκατονέξῃ**, θὰ σᾶς ἐπιστεύωμεν, μάλιστα. Θὰ εἶχομεν προχειροτάτην ἀπόδειξιν νὰ σᾶς πιστεύσωμεν. Δὲν ἐξετέθητε εἰς τὰς ἐκλογὰς ὡς ἀντιπολιτευόμενοι ; Δὲν ὑπεσχέθητε εἰς τὰ προγράμματά σας οἰκονομίας, ναί ! φόρους, ὄχι ! ; Δὲν ἐπηγγέλητε τὴν μεταρρύθμισιν, τὴν ἀναμόρφωσιν ; Καὶ ὅταν σᾶς ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἡ δύναμις τοῦ ἀριθμοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἡ ἐξουσία, τί ἐπράξατε, κύριοι **ἐκατονέξῃ** ; Ὡς ἡ ἐν τοῖς Ἀγιοταῖς τοῦ Ὁφειμαχ εἰσερχομένη ὑπὸ μορφήν ἐπαιτῶν συμμορία τοῦ Φαλσακαπᾶ ρίπτει ἀκολούθως τὰς ράβδους καὶ τὰ ράκη καὶ γυμνώνει τὰ ξίφη διὰ νὰ θύσῃ καὶ νὰ ἀπολέσῃ, οὕτω καὶ σεῖς, ἅμα κατελάβατε τὴν ἐξουσίαν, ἐρρίψατε εἰς τὰ σκυλιὰ τὰς οἰκονομίας καὶ μεταρρυθμίσεις, καὶ γυμνώσαντες τοὺς βραχίονας κραδαίνετε τώρα ὑπερρφάνως τοὺς φόρους, τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ἀρχαίαν διαφθοράν.

Εἰσθε λοιπὸν καθαροὶ ἀπατεῶνες, κύριοι Ἐκατονέξῃ, χωρὶς στρυφυγυρίσματα καὶ κοπλιμέντα.

Ἄλλ' ἔστω, θὰ ἀνταπαντήσητε, ἀπατεῶνες, ἀλλ' εἴμεθα πλειονοψηφία ἀπατεῶνων !

Οὕτε τοῦτο, ἀνώνυμοι ἐθνοφθορεῖς ! Ἡ χθεςινὴ *Πρώτη* σᾶς ἐπέταξε τὰ ὀνόματα τῆς ἀληθοῦς πλειοψηφίας, τὰ ὅποια δεικνύουσιν ὅτι ἂν ἀριθμῆτε σεῖς ἐκατονέξῃ, ἀριθμοῦν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι **ἐκατονδεκαέξῃ**. Τοὺς ἡρίβησε τὸν καθένα μὲ τὸ ὄνομά του. Ἔχετε νὰ διαφιλονεικήσητε κἀνὲν ὄνομα ὡς ἐδικόν σας ; Μήπως ὁ ψυχορραγῶν Κουμουνδούρος σᾶς ἀνήκει ;

Δὲν εἰσθε λοιπὸν ὡς ἀντιπρόσωποι ἀπατεῶνες, δὲν εἰσθε μόνον κατ' οὐσίαν νόθοι ἀντιπρόσωποι, εἰσθε καὶ κατὰ τύπους **μειοψηφία**, καὶ ὅμως κυβερνᾶτε, καὶ ὅμως φορτώ-

νετε ἐπὶ τοῦ λαοῦ φόρους ἐπὶ φόρων, βάρη ἐπὶ βαρῶν, δυστυχήματα ἐπὶ δυστυχημάτων.

Ἀπόδειξις ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐγένετο πατσαβούρα ! Οὐδεμία Βουλὴ, οὐτ' ἐν καιρῷ εἰρήνης, οὐτ' ἐν καιρῷ πολέμου, ἐψήφισε νέους φόρους δεκαεὺς ἑκατομμυρίων. Ἡ σημερινὴ Βουλὴ, ἥτις ὑπερφηφίζει τοὺς φόρους, τοὺς ὑπερφηφίζει ἐναντίον τοῦ ἔθνους. Καὶ ἐκ τῆς Βουλῆς, πάλιν αὐτῆς, τῆς νόθου καὶ ἀπατεῶνος Βουλῆς, ἡ ἀληθὴς πλειοψηφία εἶνε ἀντιπολιτευσίς· ἡ ἀληθὴς μειοψηφία εἶνε κυβερνήσις. Ποῦ εὐρίσκεται εἰς ὅλα αὐτὰ τὸ Σύνταγμα ;

Ἐκεῖνοι, οἵτινες ἠδύνατο νὰ ρίψωσι τὴν κυβέρνησιν, ἀπουσιάζουσιν ἐκ τῆς Βουλῆς, ὡς ἀπουσιάζουσιν ἐξ Ἀθηνῶν **προδοσία πρώτη!** Ἐκεῖνοι, οἵτινες συναισθανόμενοι ὅτι εἶνε μειοψηφία, ὥφειλον νὰ παραιτηθῶσι, δὲν παραιτοῦνται, προβαίνοντες εἰς πραξικόπημα καὶ δολιεύμενοι τὸ Σύνταγμα· **προδοσία δευτέρα!** Ὁ βασιλεὺς, ὅστις ἐτάχθη ἀνώτατος ἐπόπτης πάντων καὶ βλέπων τὰ τελούμενα ἀντισυνταγματικά, ὥφειλε νὰ ἀποπέμψῃ τὴν κυβέρνησιν, σώζων τὸ Σύνταγμα, ὁ βασιλεὺς χορεύει, ὁ βασιλεὺς διασκεδάζει· νὰ εἴπωμεν **προδοσία τρίτη!**

Τί λοιπὸν μᾶς μένει ἐκεῖθεν τοῦ Συντάγματος ; Οὐδὲν ἄλλο εἰμὶ ἄνω ἢ τυραννία καὶ κάτω ἢ ἀναρχία ! Ἀς ἀνοίξῃ ὁ πόλεμος !

Καλιθέαν

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη—23 Φεβρουαρίου.

Ὡς συνέχειαν τῆς ἐν τῇ γενικῇ συζητήσῃ τοῦ προϋπολο-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 423)

Ὁ δήμαρχος ἀμέσως τὸν ἐπαρουσίασε :

— Κύριε εἰρηνοδίκᾳ, κύριε Κορνεβέν, εἶπεν, σᾶς παρουσιάζω τὸν κ. Ἰάκωβον Βαγιάν ἐκ Μαρέϊλ, ἀρχαῖον λοχαγὸν τῶν δραγόνων.

Καὶ ἐχαιρετίσθησαν.

— Κύριοι, εἶπεν ὁ ἀρχαῖος στρατιωτικὸς, μὲ συγχωρεῖτε νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ὀλίγα λεπτά, ἂν καὶ εἰσθε ἐτοιμοὶ ν' ἀναχωρήσητε ;

— Δὲν εἶνε καὶ τόση βία, ἀπάντησεν ὁ εἰρηνοδίκτης, καθήσατε παρακαλῶ ἔχετε νὰ μᾶς κάμετε κάμμιαν ἀποκάλυψιν ;

— Δυστυχῶς, κάμμιαν ἔλαβα ὅμως τὸ θάρρος νὰ ἔλθω νὰ σᾶς εὕρω καὶ νὰ σᾶς κάμω μίαν ἐρώτησιν.

— Ὅριστε· περὶ τίνος πρόκειται ;

— Σᾶς εἶπεν ἤδη ὁ κ. δήμαρχος ποῖος εἶμαι· πλησιάζω νὰ γίνω πενήντα πέντε ἐτῶν καὶ ἐγεννήθηκα ἐν Μαρέϊλ, ὅπου κατοικῶ, ἀφ' ὅτου ἀπεσύρθην ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Περιουσίαν δὲν ἔχω, πλὴν μιᾶς οἰκίας, ἐνὸς κήπου καὶ ἐνὸς χωραφιοῦ, τὸ ὅποιον καλλιεργῶ μοναχός μου· ἀλλὰ ἡ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ δὲν ἔχομεν μεγάλαν ἀνάγκαν· εἴμεθα ὀλιγαρκέστατοι· ἡ σύνταξις τὴν ὁποίαν παίρνω μᾶς ὑπεραρκεῖ, κάμνομεν μάλιστα καὶ μερικὰς οἰκονομίας.

Δὲν μᾶς λείπει τίποτε ἄλλο, εἰμὶ ἐν τέκνον, ἀρσενικὸν ἢ θηλυκὸν, ἓνα μικρὸν τὸ ὅποιον νὰ ἀγαπῶμεν, νὰ τὸ λατρεύωμεν, νὰ τὸ περιποιούμεθα. Ὁ Θεὸς δὲν θέλησε νὰ ἔχουμε δικό μας. Καὶ ὅμως εἴχαμε τόσην ἀνάγκην. Ἡ ἀπομόνωσις ἐνίοτε μᾶς γίνεται πολὺ ἐπαισθητή.

Πρὸ ὀλίγου ἐγεννήθη πτωχὸν πλάσμα, ὑπὸ δύο γονέων ἀγνώστων· ἐγεννήθη ἐν μέσῳ δύο ἀνοικτῶν τάφων. Τί ἀτυχία !

— Τί ἀτυχία ! ἐπανελάβον καὶ οἱ ἄλλοι.

— Ἰδοὺ λοιπὸν τί ἔρχομαι νὰ σᾶς προτείνω· νὰ μοῦ τὸ δώσητε.

Ὁ δήμαρχος καὶ ὁ εἰρηνοδίκης προσέβλεψαν ἀλλήλους.

— Ναί, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰάκωβος Βαγιάν, μὲ φωνὴν συγκεκινημένην· σᾶς ζητῶ νὰ μοῦ ἐμπιστευθῇτε τὸ μικρὸν ὄργανόν· θὰ τὸ ἀναθρέψω ὡς ἀληθὴς πατήρ· σᾶς ἐγγυῶμαι ὅτι δὲν θὰ τοῦ λείψῃ τίποτε. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει ὄνομα,